

[Arbejds- og Socialministeren.]

naturlig. For det andet foreslaas det, at Ventetiden skal forlænges *indtil* 45 Dage for enkelte Arbejdere, der har opnaaet en i Forhold til det sædvanlige høj Fortjeneste; Forlængelsen sker her under Hensyn til det Antal Dage, den højere Løn efter vedkommende normale Forhold dækker.

Disse Bestemmelser tilsigter bl. a., at Arbejdsløshedsforsikringen ikke skal hindre en i sig selv naturlig Opsparing. De er paa den anden Side ikke til Hinder for, at den Opsparing, der maatte blive en Følge af de nye Regler, skal kunne ske ad Forsikringsvejen. Der kan derfor skabes en selvstændig Karenstidsforsikring uden Stats-tilskud.

Med Hensyn til de unges Stilling inden for Arbejdsløshedsforsikringen har man bibeholdt Princippet i de gældende Regler om de unges Optagelse og Erhvervelse af Understøttelsesret. Herved vil de unge blive bevaret for Organisationerne, og de kommer saaledes ind under den Orden og Disciplin, der maa herske paa Arbejds-markedet.

Men der stilles noget strengere Krav med Hensyn til det Arbejde, de unge skal have udført for at faa Adgang til Understøttelse og det foreslaas, at Statens Tilskud til Ikke-Forsørgere under 25 Aar, opgjort pr. Understøttelsesdag, ikke maa overstige $\frac{2}{3}$ af Tilskuddet til Forsørgere i samme Aldersklasse.

Dernæst foreslaas der optaget Bestemmelser om Arbejdernes Pligt til at overtage Arbejde uden for deres Fag.

Disse Regler svarer nøje til den gældende Praksis, og deres Optagelse i Loven vil vise, at den almindelige Kritik over Organisationernes Stivhed ikke har noget rimeligt Grundlag.

Der er i denne Forbindelse optaget nogle Bestemmelser af mere teknisk Karakter, herunder om Overflytning mellem Arbejdsløshedskasserne, som vil være af Betydning for Beskæftigelsen, fordi de tilsigter en noget bedre Stilling for de Arbejdere, der en Tid maa tage Arbejde uden for deres sædvanlige Omraade, f. Eks. ved Landbruget eller ved Beskæftigelsesforanstaltninger, naar de paa ny vender tilbage til deres oprindelige Arbejdsomraade.

Der foreslaas endelig en noget mere effektiv Organisation af de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, navnlig derved, at Staten gennem Ministeriet og Arbejdsdirektoratet faar større Indflydelse paa Arbejdsanvisningskontorenes Ledelse og Drift;

tillige foreslaas en mindre Ændring i Fordelingen af Udgifterne til disse Kontorer.

Hvad særlig angaar Forslaget til Lov om kommunale Beskæftigelsesudvalg, skal jeg fremhæve, at Loven afløser den midlertidige Lov af 30. Maj 1940. Den gør de kommunale 3 Mands Udvalg til en *fast Institution* — og Hvervet som Medlem til et borgerligt Ombud — med vigtige *Opgaver i Henseende til Fremskaffelsen af Beskæftigelse, Anvisning af Arbejde og Tilsynet med Arbejdsløshedskassernes Kontrol af ledige Medlemmer.*

Der er endvidere i Forslaget indføjet en Programbestemmelse, der giver Udvalgene den særlige Opgave at gennemgaa Beskæftigelsesmulighederne i Kommunen 2 Gange aarlig med Henblik paa, hvilke Arbejder der bør iværksættes i den kommende Tid.

Udvalgene faar dernæst en særlig Opgave med Hensyn til Bedømmelse af Kost- og Logiforhold i Tilfælde, hvor Arbejdsvægning er begrundet i Utilfredshed med disse Forhold.

Endelig indføres i Forslaget en ændret Ordning med Hensyn til den Attest, de kommunale Udvalg skal udstede til Ikke-Forsørgere under 30 Aar, som søger Understøttelse af Arbejdsløsheds-kassen eller Kommunen.

Jeg gør opmærksom paa, at Udvalget i Bemærkningerne baade til Arbejdsløshedsloven og til Loven om de kommunale Beskæftigelsesudvalg har udtalt, at de Merudgifter, Arbejdsløshedskasserne maatte faa som Følge af de Kontrolforanstaltninger, de skal udøve i Samfundets Interesse, maa refunderes Kasserne af det offentlige.

Dette siger egentlig sig selv, men jeg nævner det her, fordi det straks fra Begyndelsen maa være klart, at disse Kontrolforanstaltninger kræver ikke ubetydelige Midler; det samme gælder i øvrigt den Kontrol, der forudsættes i Ændringerne til Forsorgsloven.

Med Hensyn til Forslaget til Lov om Ændringer i Forsorgsloven skal jeg nævne, at der indføres en Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelserne kan lade arbejdsu villige Personer udføre Arbejde for Understøttelsen.

Der indføres endvidere en Bestemmelse, som skal sætte Kommunerne i Stand til paa mere effektiv Maade at skaffe sig ydet Kommnehjælp tilbagebetalt i de Tilfælde, hvor den gældende Lov bestemmer, at Tilbagebetaling skal finde Sted.

Der gives dernæst noget mere præcise Regler om Størrelsen af den Kommune-